

Foto: Zem&Vek

Dnes, 11. 12. 2019 sa o 9:00 v Pezinku na Špecializovanom trestnom súde začal proces s Tiborom Eliotom Rostasom, ktorého obvinil prokurátor Tomáš Honz, ten istý prokurátor, ktorý vydal príkaz na domovú prehliadku za asistencie ozbrojenej špeciálnej jednotky, mieriacej nabitými zbraňami na Rostasovu rodinu. Dôvodom malo byť trestné oznámenie Pavla Sibylu za článok „Klin Židov medzi Slovanmi“, ktorého znenie si môžete prečítať tu: <https://rostas.news/klin-zidov-medzi-slovanmi>

Honz sa snažil Rostasovi prišit šírenie extrémistických materiálov a hanobenie rasy a národa. Pred procesom navrhoval, aby sudca ako svedkov povolal Pavla Sibylu (ten nakoniec len sedel v publiku ako súčasť verejnosti a horlivo si robil poznámky) a autorov znaleckých posudkov Miloslava Szabóa, Janu Plichtovú, Iva Svobodu a Romana Fundáreka. **Sudca napokon uznal ako jediný posudok historika Szabóa, všetky ostatné označil za irelevantné vo vzťahu k obžalobe.** Odmietol sa teda zapodievať scestnými argumentmi, že Rostas popieral holokaust tým, že ho nespomenul, alebo že NAKA u neho našla bežne dostupnú knihu *Holokaust pod lupou*, ktorá nemá so spomínaným článkom nič spoločné. **Sudca takisto odmietol svedectvo Sibylu, ktorý podal oznámenie z titulu bežného občana, nie odborníka.**

Honzovi tak v rámci argumentácie ostala len citácia samotného článku, Szabóov posudok a výsluch Rostasa. Ten v rámci svojej výpovede upozornil, že od februára 2018, kedy k nemu domov nabehlo špeciálne komando, má až teraz prvýkrát príležitosť vypovedať. Uviedol, že byť obžalovaný za citácie ľudí, po ktorých sú pomenované ulice a mestá, považuje za česť. Ďalej, že všetky citáty v článku, v ktorých sa naši národní dejatelia vyjadrujú kriticky na židovskú adresu, čerpal z voľne predajnej knihy od autora Miroslava Štítovského *Židia a ich kritické zobrazenie v staršej slovenskej literatúre*. **„Citoval som exaktné citácie a myšlienky,“ povedal. „Všetko ostatné boli autorské úvahy, vyzývajúce k solidarite medzi Slovanmi.“**

Prokurátor chcel vedieť, či Rostas použil aj iné historické pramene, načo dostal odpoveď, že išlo o článok v časopise, nie o odbornú historickú štúdiu. **Aj jeho obhajca Ľubomír Hlbočan celý čas zdôrazňoval, že išlo o esej, v ktorej autor čerpal z historických prameňov.** Honz sa zmohol na otázku, ktorá v prítomnom publiku vyvolala pobavené úsmevy: „Je možné v rámci tohoto žánru používať citácie?“ Sudca otázku zamietol ako irelevantnú. Potom sa prokurátor opýtal Rostasa na jeho vzdelanie. Keď sa dozvedel, že ho má výtvarné a

filozofické, zaperlil ďalšou otázkou: „Pri filozofii ste sa stretli aj s pozitívnym vplyvom židovskej komunity na Slovensku v 19. a 20. storočí?“ **T. E. Rostas pripomenul, že v časopise Zem&Vek sme písali aj v pozitívnom svetle o viacerých židovských osobnostiach, nitriansky rabín Michael Dov Weissmandl, ktorý sa snažil zabrániť deportáciám Židov zo Slovenska počas druhej svetovej vojny, bol dokonca prvý, komu bola in memoriam udelená redakčná cena Prometheus.**

Honz však všetko stavil na argument, že dôkazom trestného činu má byť už len to, že v dotyčnom článku nič pozitívne o Židoch neodznalo. **Oporu sa snažil nájsť v posudku M. Szabóa, podľa ktorého Rostas šíri tzv. chazarský mýtus o tom, že väčšina súčasných židov nie sú etnický Židia, ale Chazari, ktorí prestúpili na židovskú vieru a v cárskom Rusku škodili Slovanom.** „Chazarský mýtus prežíval medzi ruskou extrémistickou pravicou. To dokazuje, že autor čerpal z prameňov ruského extrémizmu. Citáty sú autentické, ale ich výber svedčí o vplyve ruského extrémizmu.“ Zvláštna to logika.

Szabó predstúpil aj ako svedok a Honz ďalej hral hru na „nespomenutie pozitívneho prínosu“. Opýtal sa naň aj Szabóa, ktorý uviedol, že Židia v tej dobe mali pozitívny vplyv napríklad na oblasť bankovníctva. Následne Honz opäť zaperlil: „Možno povedať, že nejaké etnikum má len negatívny vplyv?“ Szabó ho hneď ubezpečil, že každá skupina má svoje pozitíva aj negatíva („nevidané“). Nuž, ale to isté tvrdil v predchádzajúcom výsluchu aj Rostas, keď vyzdvihol rabína Weissmandla, alebo židovských géniov, ako bol Albert Einstein.

Szabó však sám potvrdil dve veci: 1. Každá skupina má pozitíva aj negatíva (tak prečo by nemohol nejaký článok byť venovaný negatívam). 2. Citáty použité v Rostasovom článku boli autentické. Honza to donútilo na záver upraviť svoju obžalobu, v ktorej pôvodne napísal, že „autor článku citoval údajné myšlienky rôznych osobností slovenskej histórie“. Musel uznať, že slovo „údajné“ treba vypustiť. Napriek tomu aj v závere pojednávania trval na tom, že spomenutie len negatív nejakej skupiny je dôkazom spáchania trestných činov. Toto podľa neho musí uznať každý súdny človek a aj súd. Rostasovi navrhol udelenie podmieneného trestu, s ohľadom na skutočnosť, že doteraz nebol súdne trestaný.

Lubomír Hlbočan uviedol na margo súdneho znalca: „Historik nemá kvalifikáciu na to, aby posudzoval ideologické hľadisko. Mohol sa vyjadriť len k tomu, že dejatelia ako Vajanský a Štúr sa v tom čase skutočne vyjadrovali tak, ako bolo citované. Všetko ostatné je len znalcová úvaha.“ Tiež upozornil na znalcovu pochybenie, keď sa ešte pred vypracovaním posudku verejne vyjadril k Rostasovmu prípadu v týždenníku týždeň. **Na záver pojednávania Hlbočan dodal: „Takto podaná obžaloba narúša právny poriadok SR. Nápadne pripomína 50. roky, keď boli postavení pred súd tzv. buržoázni nacionalisti. Pán prokurátor dnes vypustil slovo „údajné“. Doteraz ani nevedel, či sú tie citáty autentické. Názorové veci nemôžu zakladať trestnosť skutku.“** Preto L. Hlbočan zdôraznil, že iná možnosť ako oslobodenie spod viny nepripadá do úvahy.

„Stojím si za všetkým, čo som v článku napísal,“ uviedol T. E. Rostas počas prestávky v pojednávani pred prítomnými novinármi. „Každý máme právo na to, aby sme vyjadrovali svoje postoje a myšlienky a každý máme právo na to, aby sme hovorili to, čo si myslíme.“

V rámci svojej záverečnej reči povedal: „Mojim zámerom nebolo rozoštvávať, ale pomôcť vytvoriť prostredie, v ktorom by sme si mohli sami vládnúť. Tento prípad nie je len o mne. Súvisí so slobodou slova a prejavu. Takéto články by sa mali stať podnetom na diskusiu, a nie na trestné obviňovanie a zaťažovanie súdov. **Dnes je za vyslovenie názorov a myšlienok pred súdom osoba menom Tibor Eliot Rostas, no zajtra tam už môže byť ktokoľvek ďalší s nepohodným pohľadom na dianie okolo nás.** Je to teda predovšetkým o obhajobe základných ľudských práv ukotvených v ústave...“

Hlavné pojednávanie bolo napokon kvôli veľkému záujmu verejnosti a médií odročené na verejné vynesenie rozsudku na pondelok, 16. 12. o 12:30, v budove Justičnej akadémie v Pezinku.

Zdroj:

<https://zemavek.sk/v-pojednavani-proti-rostasovi-sudca-neuznal-prokuratorovi-honzovi-takmer-ziaden-dokazovy>

Sdílet